

Naši dopisi.

Iz Celovca 25. jul. (Poziv k svečanosti na spomin Antonu Janežiču.)

Živiš na veke — in slaviti mora
Te naše matere najzadnji sin!

V nedeljo 13. avgusta se bode obhajal spomin enega največjih in zaslugopolnih budnikov in delavcev na slovenskem slovstvenem polji; spomin našega umrlega Antona Janežiča, bivšega c. kr. profesorja. Rajni Anton Janežič je bil buditelj slovenski beletristiki, neutrudljivi tajnik družbe sv. Mohora, marljivi slovenski pisatelj in vrlo znani nam jezikoslovec. Na rojstni njegovi hiši, v vasi Leše, v fari Št. Jakobski mu bodo mnogobrojni častitelji njegovi s posebno slovesnostjo stavili spominsko ploščo. Došle so nam že vesele vesti, da se bodo rojaki in prijatelji našega maternega jezika mnogoštevilno zbrali. Naj tako postane dan ove slavitve vreden zaslugi nepozabljivega našega Antona Janežiča, ki je neutrudljivo delal v prospeh, razvoj in napredek našega slovstva!

Odveč bi bilo tukaj naštevati vse zasluge Anton Janežičeve; imé njegovo nam je porok dovolj, da se po mogočosti mnogobrojno ovega praznika vdeležimo!

Slovenci! hvaležnost je lepa reč; posebno hvaležnost pa moramo imeti možu, ki jo je zaslužil v toliko obilni meri. Vse svoje duševne in telesne moči je Janežič tebi posvetil, mili narod slovenski! Tebi so bile posvečene vse njegove misli, tebi vsak njegov blagega srcá, tebi je žrtvoval trudapolne dni in noči, tebi vse svoje imetje, tebi svoj mir in svoje zdravje! Tebe je ljubil čisto in stanovitno do konca kratkega svojega življenja!

Slovenci! dojdite omenjeni dan, na jutro, v prijazno rožno dolino, v rojstno vas Janežičevo, da z nami vred hvaležno počastite in proslavljate dobrotnika toliko kega, da javno in sijajno pokažete svoje sočutenje in pravo omiko!

Dan 13. avgusta naj svetu priča, da vemo in znamo častiti svoje možake, da se milo in dostojno spominjamo velikih zaslug rajnega Janežiča, moža poštenega značaja in neumorne delavnosti!

Složimo se in postale bodo resnične besede pesnikove:

Doné za tabo vedno glasi mili,
Predragi, ki v prezgodnjem grobu spiš!
Nenehoma te bodejo slavili,
V slovenskem rodu večno ki živiš!

Odbor.

Opomba. Ob 10. uri slovesna sv. maša v Št. Jakobu in ob 11. uri svečanost pri hiši Janežičevi v Lešah (rožna dolina na Koroškem; železniška postaja Vrba = Velden); popoldne skupna zabava. Natančni program se razdeli na dan slavnosti.

Podpisani odbor objavi poleg tega p. n. častiteljem A. Janežičevim še sledeče:

1) Da zamore odbor po svojej mogočosti dotične korake v primerni sprejem, postrežbo, vožnjo od Vrbe do Št. Jakoba in slučajno tudi prenočišče učiniti, je neobhodno potrebno, da nam častiti gg. gostje iz bližnjih pokrajin, posebno iz Kranjske, Štajerje in Primorja do 10. avgusta po listnici sledeče naznajo: kraj, korporacijo, ki pride, ali sicer koliko oseb bode prišlo, koliko jih misli čez noč (od nedelje 13. avgusta na ponedeljek v št. Jakobu ostati). Tudi posamezniki gosp. gostov, ki ne spadajo h kakemu društvu, naj blagovolijo kratko naznanilo poslati.

2) Pri svečanosti (ob 11. uri dopoldne) se bodo pele sledeče pesmi: „Molitev“ Jenkova, — „Pesen koroških Slovencev“ Gerbčeva — „Slavnostna kantata“

Stöcklnova — „Samo“ Försterjev — „Domovina“ Nedvedova. Vsi častiti gosp. pevci, ki se hočejo pevskemu zboru pridružiti, naj, če mogoče, dotične napeve seboj prinesó.

3) Pri skupni zabavi (ob 4. uri popoldne) bode „beseda“ sledeče točke za petje obsegala: Vogel „Kovaška“, zbor s čveterospevom, — Fabian „Stanovička“, čveterospev, — Vašak „Radostno potovanje“, zbor — Vilhar, aria iz operete „Jamska Ivanka“, za bas-solo z brenčočim zborom, — Mašek „Pod oknom“ čveterospev, — „Mlatiči“, zbor, — „Zapuščena“, čveterospev, — Vogel „Cigani“, zbor s tenor-solo — „Zvezdam“, čveterospev, Zajec „V boj“, zbor.

4) Vozovi (brezplačni) bodo čakali na postaji Vrba (Velden) v nedeljo jutro za vlak, ki dojde iz Celovca, oziroma Maribora, Gradca, Celja itd. ob 1/45. uri; za vlak iz Beljaka, oziroma Trbiža, Ljubljane, Gorice itd. ob 7. uri zjutraj.

5) Legitimacije za znižano vožnino — za vse vdeležnike, ki spadajo h kakemu domačemu društvu in imajo društveno sprejemnico seboj — po Rudolfovi in južni železnici se dobivajo od 3. avgusta pričeni za Štajersko: v čitalnicah v Mariboru, Celji, Ptujem, — za Kranjsko: v čitalnicah v Ljubljani, Novomestu, Kranji, Škofji Loki, Kamniku, Postojni in Idriji, — za Gorico in Trst v tamošnjih čitalnicah, — za Dunaj pri sl. vredništvu „Zvona“. — Častiti gospodje domoljubi iz drugih pokrajin in iz Koroške naj pišejo po ove legitimacije takoj v Celovec odborniku Lambertu Einspielerju, knez. svetovalcu, na kojega naj se vsi, točko 1. in 5. zadevajoči dopisi adresirajo.

6) Natančni program se razdeli na dan slavnosti v Št. Jakobu.

V Celovcu dne 26. julija 1876.

V Gorici 30. jul. — Danes se je končalo pri nas šolsko leto. Iz letnika c. kr. gimnazija sem posnel te-le reči: Sestavkov ima letošnji 26. „Jahresbericht“ dvoje a) „Die Ionische Phyle der Geléontes“ od dr. Luberja in b) „O določevanju časa, pol dnevnika (meridijana) in zemljepisne širjave po solnčnih opazovanjih“ — spisal profesor Mat. Vodušek. Šolska poročila kažejo 19 profesorjev, učiteljev in suplentov, toda imata 2 profesorja zaradi bolezni odpust, 1 pa zato, ker je okr. šolski nadzornik. Učencev je vseh skup 268; Slovencev 124, Lahov 113, Nemcev (t. j. kot takih vpisanih) 31. (Nekdaj ste bili Slovencev 2 tretjini, kar je nekaj let, se njihovo število zmanjšuje). Šolnine je došlo v gimnaziji 2500 gold., v pripravljalnici (ki je štela 56 učencev) pa 367 1/2 gold. — Podporni zalog znaša 1200 gold. in se imenuje „grof Gyulai-ov zalog“ zato, ker je podfeldmaršal (v pokoji) Samuel grof Gyulai največe doneske (letos 100, lani 500 gold.) za-nj daroval. — Zrelostno preskušnjo je opravilo 11 osmošolcev in 2 privatista in 1 ponavljavec (eden se je med ustno preskušnjo umaknil). Dva sta dobila spričevalo „odlično“, 9 je „zrelih“, 1 je padel za eno leto, 2 za 2 meseca, 1 (ki se je v tretje podvrgel preskušnji) je padel za nedoločen čas. — Letnika više realke še nimam; žensko izobraževališče pa ni izdalo letos poročila, prihodnje leto pa ga izdá.

Iz Istre 24. julija. J. V. — Po naši železnici se je včeraj pripeljal prvi parovoz za poskušnjo od Divača do kolodvora v Cervolje, poldrugo uro nad Pazinom. Samo pred Pazinom je še nekoliko dela na tej železnici, a od starega Pazina do morja je že vsa gotova. Inženirji povedajo, da 18. dne avgusta na rojstveni dan presv. cesarja se bo pričela javna vožnja po vsej Istrski železnici. — Lanskega vina smo komaj malo več od polovice prodali, in zdaj o letnej toplini se

strašimo, da ne bi se nam ostalo zbiralo, ker nimamo podzemeljskih pivnic. Letošnja trgatva pa bode slaba; po nižinah nam je slana, a pod gorami burja grozdje pobrala, to pa, kar ga je ostalo, je jako redko, pa tudi že boluje. — Belo žito je redko in zavolj prevelike moče jako plevelno, a turšica in druge okopavine lepo rastejo.

Iz Ljubljane. — Nepopisljivo veselje se je glasilo te dni v vseh človeških krogih nad sijajno zmago Črnogorcev, o kateri poročamo na drugem mestu, živo želeč, da bi taci zmag bilo na vseh bojnih linijah toliko, da bi kmalu konec bilo barbarstvu Turškemu. Al čujte! kaj se zdaj godi. Grof **Andrassy** je danes že blizu tam, da ga njegovi rojaci Magjari proklamirajo za izdajalca naroda, za prijatelja Rusov, za grobokopa Magjarskega globusa. Slavospevi Peštanskih listov so omolknili in na njih mesto stopila je bridka mržnja do njega. Nemški ustavoverci, zadnji čas zaradi nove Avstrijsko-ogerske pogodbe zelo hudi na Magjare, postali so zdaj zopet srčni njim prijatelji, ves razpor je pozabljen in iz „Deutsche Zeitg.“ pojó jim ljubki glasovi bratovske ljubezni, ki se soglasni strinjajo v sovraštvu do Slovanov! „Kakor Magjari — piše „Deutsche Ztg.“, prijateljica „N. fr. Presse“ — tudi mi nikakor ne moremo trpeti, da se na naši južni meji ustanovi država slovanska, ki svoje ukaze dobiva iz Petrograda!“ Satansko sovraštvo do Slovanov veže Magjare in Nemce, in ker se jim grof Andrassy ne upira dosti zoper združenje Bosne z Avstrijo, zato ga zdaj črtijo za izdajalca! Prav se mu izplačuje politika njegova: kdor je sejal veter, naj žanje vihar! Naši narodnjaki pa, ki so trgali „N. fr. Presse“, naj trgajo zdaj „Deut. Ztg.“.

— (Banka „Slovenija“) ima jutur (v četrtek) popoldne izvanredni občni zbor, v katerem se bode sklenila osoda njena. „Novice“ vkljub vsem razložbam „Slovenčevim“ žalibog! da se v svojem prepričanju, da zadnja ura bije banki, ne morejo preveriti. Da so one z besedo in djanjem vseskozi delale za ohranjenje domačega zavoda še celó predlanskem, ko je šlo za drugo, mnogim delničarjem že jako zoperno vplačanje, to pričajo njih listi. Nihče jim tedaj ne more očitati principelnega nasprotstva ali celó — premalo dejanskega domoljubja. Al pravo domoljubje neha ondi in nehati mora, kedar se očividno rodoljubi tirajo v škodo. Onim posamnim delničarjem pa, ki vendar še vidijo rešitev v tretjem vplačanju, stavimo vprašanje: koliko, mislijo, da si banka s tem pridobi kapitala? Težko, da pride od 1000 delničarjev prostovoljnih plačil toliko, da dobí banka 10.000 gld. In kaj hoče banka s to siromaščino pričeti? Morda eskomptnico? Kdo jej bode predsednik, ker revica že zdaj več let ni mogla najti nobenega! Nespametno je žugati s silo vplačanja; vsaj to vsak vé, da je razložek, ali sam v vodo skočim ali me kdo drug v vodo pahne. In prav to, da so glasovi za vplačanje le glasovi belih vran, moralo bi vsacemu domoljubnemu delničarju, naj sedí za mizo vodstva ali na klopi prostega delničarja, resnoben opomin biti, da se z rokami in nogami išče pot, po kateri se delničarjem reši, kolikor se jim rešiti more, banka pa ne tira na sramotni kant. In ta pot je likvidacija, po kateri se zavarovalnina banke „Slovenije“ prodá kaki drugi premožni banki po pogojih, za delničarje kolikor mogoče ugodnih. Nadjamo se, da vsak delničar, ki sebi dobro hoče in banki ne želi sramotnega pogina, si je za trdno gotov, da le v prodaji po likvidaciji je rešitev in da za tak predlog bode glasoval jutri.

— Notica, ki jo je prinesel „Slov. Nar.“, da so poverjeniki banke „Slavije“ v shodu 28. dne t. m. v principu sklenili, da se banka „Slovenije“ izroči „Sla-

viji“, je pomota, kajti poverjeniki niti „Slavije“ niti „Slovenije“ ne morejo o taci zadevah nič sklepati, o katerih pristaja sklep edino le občnim zborom.

— (O vredbi gruntne davka.) Vcenitev gozdov po vrstilni tarifi se je v cenilnem okraju „Ljubljanska okolica“ 24. julija t. l. začela.

— Deželni odbor je v seji 30. dne u. m. pritrdil predlogu pomnoženega krajnega in okrajnega šolskega sveta, da se Francetu Adamiču podeli definitivna služba nadučitelja na 4razredni ljudski šoli v Šmartnem pri Litiji.

— (Ljubljanska hranilnica.) Vsled sklepa računov za 1. september 1876. se je v minulih šestih mesecih pomnožilo premoženje, ki ga hranilnica oskrbuje, za 564.828 gold. 17 kr. Na nepremakljiva posestva (vknjižena dolžna pisma) posojenih je 6 milijonov in 405.343 gold.; na državna dolžna pisma, zlato in srebro, v zastavljavnici in na menjice 885.193 gold. Dalje znaša hranilnično premoženje v državnih dolžnih pismih in v vlogah pri Graških hranilnicah 3 milijone in 810.320 gold., v lastnih posestvih 569.132 gold., in v drugih terjatvah 4135 gld.; gotovina v kasi znaša 596.558 gld. Celó premoženje znaša tedaj 12 milijonov 270.681 gld. Posojila na vknjižena dolžna pisma (s 6 milijoni in 405.343 gold.) se tako-le glasijo: 1086 posojil je do 300 gold., 893 od 300 gold. do 1000 gold., 407 od 1000 do 5000 gld., 167 od 5000 do 10.000 gld., 83 od 10.000 do 20.000 gold., 25 od 20.000 do 30.000 gold., 5 od 30.000 do 40.000 gold., 3 od 40.000 do 50.000 gold., 2 od 50.000 do 60.000 gold., 1 za 70.000 gold., 2 pa od 80.000 do 90.000 gold. To je dokaz, da hranilnica posebno male posestnike podpira, kolikor jej je po pravilih mogoče.

— Prečastiti gosp. Klun je dobil z dekretom od 21. julija Ravberjev beneficij pri stolni cerkvi Ljubljanski. Kakor so „Novice“ v svojem 23. listu poročale, da gre od ust do ust po mestu glas žalosti, da je gosp. Klun suspendiran „a ministerio in magisterio“, tako morejo danes poročati, da od ust do ust je šel po mestu v petek glas veselja, da je dobil beneficij po nenadni smrti gosp. župnika Ravnikarja izpraznjeni. Res, da pota Božje previdnosti so nezasedljiva!

— (Za novo zidanje cerkve v Rakitnici na Dolenjskem) je nadvojvoda Franc Karol daroval 100 gold.

— („Beseda“ na korist gosp. Stöcklna, čitalnice in dramatičnega društva kapelnika) bode 6. dne t. m. na vrtu čitalničnem z zelo mikavno sestavljenim programom, kateri se bo pa še le razposlal in objavil. Za zdaj moremo le to povedati, da bo gosp. Josip Nolli dve številki iz slavnoznanih oper pel. Tudi se bode prvokrat na novo sestavljen kvartet, v katerem nek dobro znani pevec in pianist sodeluje, produciral. Gosp. Stöckl nam je v čitalničnih besedah že toliko lepega podajal, da se smemo zanašati na to, da se bodo vsi prostori čitalnični ta večer gosto napolnili.

— (Pobirki iz časnikov.) „Tagblatt“ Ljubljanski, zadnji čas sploh le „turški list“ imenovan, od same tuge in togote boleha na zlatenci. In kaj bi ne? Dvoje namerava: Turke hvalisa, katere bi rad po kaki sijajni zmagi v zvezde vkoval ter jim vladarstvo vesoljnega sveta podelil, al njegovi ljubčeki imajo smolo, in so vsak dan tepeni. Ker pa turek in kristijan ne moreta skupaj živeti, zato pridno po duhovščini udriha, vedoč, da ona vzdržuje vero. Ni dolgo, kar je zavoljo nekega nereda v Bledu duhovščini očital, da je ona vse surovosti ljudstva kriva, ker ga premalo podučuje! V zadnjem sobotnem listu pa še huje razsaja ter svojo strupeno „čenčuro“ pričinja tako-le: „Narodni listi“ naznanjajo, da je svetovni duhoven

„pater“ Klun dobil Ravberjev beneficij. Svetovne uradnike zavoljo nepokoršine kaznujejo, renitenti pa, ki se višepastirskim določilom ustavljajo, se bogato obdarujejo!“ Evo turčina! Huduje se nad patronom beneficija, češ, da ni vrednemu prosivcu službe podelil, in menda tirja, naj bi se vprihodnje njemu kot višemu kalifu take prošnje v rešitev predložile! „Turški list“ očita novemu beneficijatu „renitenco“ in si prisvojuje kompetenco za take razsodbe, brez pomislika, da vendar še ne živimo na Turškem, kjer se ne dela nikakoršen razloček: za kaj „renitenca“? „Turški list“ bi — se ve da — najraje Klunovo glavo na kak „turški kol“ nataknil, Ravberjev beneficij pa kakemu „muftiju“ ali „softi“ podelil. Da ima „Tagblatt“, kar se je poturčil, tudi možganno bolezen Murada V., to priča očitno njegova primera duhovnov z uradniki; čuda, da ni dodal še primere s vojaki in pa — palico korporalo! Zato bolnika pustimo pri miru.

— (Čas oglasov za vinsko razstavo Mariborsko) je podaljšan do 15. dne avgusta.

Maribor 30. julija 1876.

Za razstavno komisijo:

Dr. Mülle.

Novičar iz domačih in tujih dežel.

Iz Dunaja. — Čedalje več demonstracij v vrsti nemških ustavovercev se glasi za to, da se zavrže realna unija Avstrije z Ogersko in se ustanovi le personalna unija, po kateri ni Avstrija v nobeni drugi zvezi z Ogersko kakor v tej, da cesar Avstrijski je kralj Ogerski. In kaj neki tiči za tem? Druzega ne, kot nemčurska namera, odločno Avstriji nasprotna. Najraje bi sicer nemčurji Avstrijski svoje gospodstvo stegnili tudi čez Ogersko; al ker jim to ni mogoče, zato delajo na to, da se Ogerska odcepi od Avstrije, to je, naredi personalna unija. Leta 1867. bila je ustavoverska nemška koterija kriva, da se z Ogri ni sklenila za Avstrijo bolja pogodba, — zdaj pa dela celó na to, da se popolnoma raztrga zveza Habsburške monarhije. In tako stoji Avstrija dandanes pred brezdomno strašnim takim, kakor nikdar poprej: homatije domače in homatije vnanje. To dobro vest imamo Slovani, da jih nismo zakrivili!

Iz Turškega bojišča. — Hude so bitve na vseh krajih, posebno pa ob Timoku, kjer so Turki pod poveljstvom Kerim-paše in Srbi pod vodstvom Černajevim postavili si nasproti jedro svojih vojsk. Bitve so tu krvave, oboji mnogo trpé, toda odločilne zmage še dozda ni dosegel nobeden, čeravno je Turka veliko več. Tudi do danes še ni nobenega Turka na Srbski zemlji, tedaj je sklepati, da so si oboji zeló enaki, kajti če bi Turki bili močnejši, bi brž šli čez Timok in naskočili trdnjavo Zajčar. Isto tako bi posadka, ki je zdaj v Nišu, brž vdarila čez mejo. — Važnejše novice kot o Srbih so došle zadnje dni o Črnogorcih. Ti so bili namreč popustili Mostar in umaknili se nazaj. Menda je bila to le vojna zvijača in Muktar-paša je šel res v nastavljenost mu past. Dne 28. julija so bili namreč Turki ob Črnigori hudo tepeni in popolnoma razbiti na obeh stranéh. Sam knez Nikica je svoji kneginji telegrafiral, da je ob Vrbici Muktar-paševo četo tako potolkel, da je skoro vničena. Osman (Ali)-paša je bil živ vjet, Selim-paša je padel v boju, ž njim vred skoro vsi viši častniki, Muktar pa je komaj všel. Od 16 njegovih taborov (batalijonov) se jih je po begu rešilo le čvetero, drugi so uničeni. Ostanke zbira Muktar pri Bileku. Črnogorci so vzeli Turkom skoro polovico topov, veliko vojnega orodja, živeža in zastav, med

njimi glavni (rudeči) vojni „barjak“. (Po koranu ne pride noben vojak tiste armade, ki je ta „barjak“ zgubila, v raj.) Tedaj je moralo sila sila Turka pasti, Črnogorci pa niso imeli velike zgube. Isti dan je poveljnik južno-vzhodno Črnogorske vojne Božo Petrovič, s Kučijanci vred ob Podgorici in Medunu Turke, dasi ravno jih je bilo petkrat več, tako našeškal, da so imeli strašansko zgubo. Črnogorski orli so tedaj pokazali Turku, kaj znajo. Te zmage potrjujejo celó Turška poročila.

V tem, ko se na bojišči tako prelija kri, se tudi drugje godé važne reči. Na Angleškem je narod v velikem taboru izrekel, da Angleška ne sme dajati dalje podpore Turkom, ki v Bulgariji take grozovitosti uganjajo. Rumunija je tudi stopila na noge, zahteva več pravic in žuga z vojsko, če bi jih v Carigradu ne dovolili. Ravno tako se je Grška oglasila tako odločno, da Turška vlada kar strmi; konec homatij med obema bi utegnili biti vojska. — Tedaj na jugu vse vré, zato se je Evropska diplomacija začela praskati za ušesom. To je sklepati iz tega, ker sta Srbska ministra Ristić in Gruić — menda vsled Ruskega in Angleškega klica nagloma zapustila glavni stan kneza Milana. Najbrže hočejo vstaviti boj, v katerem se toliko krvi prelija, napraviti pomirje in na ta način po pogojevanji končati vojsko, da ne bi bili Avstrija in Rusija primorani z vojno vtekniti se vmes. Avstrija je za vojno popolnoma pripravljena, tudi Rusija je nastavila že izdatne čete ob mejah, da more vsak hip poriniti jih v Bulgarijo.

Še nekaj se je zvedelo in skazalo, kar mora posebno grofu Andrassy-u neprijetno biti, namreč to, da Magjari podpirajo Turke. Pri bitvi ob Bje-lini so namreč Srbi našli med padlimi ne le več Ogerskih honvedov (deželnih brambovcev) v Turke preoblečenih, ampak tudi veliko Wenzlovih pušek, katere je Avstrijska ladija po Donavi pripeljala. Dalje je znani Ogerski general Klapka v Carigradu hotel sestaviti iz Ogrov na Turškem bivajočih (in gotovo tudi iz drugih) četo prostovoljcev Turkom na pomoč. Vendar je Avstrijski poslanec (po kakem nagibu, se ne vé) dosegel pri Turški vladi prepoved, da se take čete ne smejo snovati. — Taki so Madjari, da hočejo celó zverinskim Turkom pomagati zoper slovanske zatirance.

Rusi so poslali v Belgrad zadnje dni 100 postelj za ranjence s postrežbo vred. — Lešjanin je Turke v krvavi bitvi vnovič čez Izvor nazaj zagnal. — Ljubibratič je zdaj v Gradcu interniran, ker mu v Lincu zrak ni bil ugoden.

Turška. — Sultan Murad V. je šel za svojim prednikom. Gotovo je, da ga danes ni več, — če je sploh kedaj bil in ni ministerstvo Turško ž njegovo osebo ljudi in vlad sleparilo. Resnica je, da ga nihče ni videl. Naslednik mu ima biti mlajši brat Abdul-Hamid, od čegar eneržije Turki mnogo pričakujejo. Kar je o njem znanega, je to, da se ni nič učil in je hud mohamedanec. Oklican za sultana pa še ni.

Listnica vredništva. Gosp. G. J. v Zat: Črnega kavčuka, ki ga tudi Vaše skušnje hvalijo kot izvrsten dodatek k maži za škornje, se dobi, kolikor ga kdo hoče, v Venceljnovi štacuni na velikem trgu v Ljubljani po 12 kraje. lot.

Žitna cena

v Ljubljani 2. avgusta 1876.

Hektoliter v nov. denarji: pšenice domače 8 fl. 60. — banaška 10 fl. 13. — turšice 5 fl. 40. soršice 7 fl. 20. — rži 6 fl. 40. — ječmena 4 fl. 80. — prosa 4 fl. 80. — ajde 5 fl. 60. — ovsa 3 fl. 80. — Krompir 3 fl. 60 kr. 100 kilogramov.